

BBC**BRITISH BROADCASTING CORPORATION**

PO BOX 76 BUSH HOUSE STRAND LONDON WC2B 4PH

TELEPHONE 01-240 3456 CABLES: BROADBRIT LONDONP54

TELEGRAMS: BROADBRIT LONDON TELEX TELEX: 22182

22nd March 1973.

Dear Mr. Zigidhis,

It was a disappointment not to transmit that powerful interview yesterday. However, after we received a cable from Associated Press in Athens, saying:

"Presumably it was the interview given to the BBC by Mr. Papanazoglou which led to his arrest",

we, here, considered that we could not put you in jeopardy, although we well know that you yourself were contemptuous of the danger you faced.

The interview is being kept for transmission as soon as conditions permit.

My deepest respects,

(E.M.C. Williams),
Greek Programme Organiser.

Mr. John Zigidhis,
Anthemou Gazi 9,
Athens,
Greece.

Ευέντευξις τοῦ κ. Γ.Γ.ΖΙΓΑΝ, τέως Ὑπουργοῦ

Πρὸς τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προγράμματος τοῦ Β.Β.Ο. κ. Β.Γουλλάτου,
τὴν 5.3.73.

Ἐπεδόθη ἀπὸ τὸ Β.Β.Ο. στίς 21.3.73

ΕΡΩΤ.: Ἡ πρόσφατη φοιτητικὴ ἀναταραχὴ εἶχε πολὺ μεγάλη ἀπήχηση. Ἐίναι ἡ ἀναταραχὴ αὐτὴ μίᾳ νέα φάσει ἀντιστάσεως ἢ πρόκειται ἀπλῶς γιὰ συμπτώματα τῆς δυσαρσεκείας ποὺ εἶναι κοινὴ στοὺς δυτικοὺς σπουδαστές;

ΑΠΑΝΤ.: Ἡ ἐξέγερση τῶν φοιτητῶν διεξάγεται στὴν ἀπόφασί τους νὰ μὴν ἀνεχθοῦν τὴν χιλιεροκοίτησιν τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων. Ἐίναι γνωστὰ τὰ μέτρα ποὺ πῆρε τὸ στρατιωτικὸ καθεστῶς γιὰ νὰ ὑποφουλώσῃ τὰ ἀνώτατα Ἑκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, τοὺς Καθηγητὰς καὶ τοὺς Φοιτητὰς. Δὲν χρειάζεται, ἐπομένως, νὰ τὰ ἀπαριθμήσω. Γιὰ ἕνα ὄρος πρέπει νὰ γίνῃ ἐξάλειψη. Γιάτὶ εἶναι τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ. Μὲ τὸ π.λ.α. 1347 τῆς 10-2-73 ἀνώτατος ἄρχων στὰ Πανεπιστήμια, ἐκεῖνος ποὺ ἀποφασίζει γιὰ τὴν τύχη τοῦ φοιτητοῦ, δὲν εἶναι πιά ὁ Πρύτανης, ἡ Σύγκλητος, οἱ Καθηγητὰς, οὐτὶ ἀκόμα τὸ Ἐκπαιγεῖον τῆς Παιδείας. Ἐίναι ὁ καταδότης. Στὴν πρωτοβουλία καὶ τὴς ἀνάλογιχαις πληροφορίαις του στηρίζεται ὁ Ἐκπαιγεῖον Ἑθνικῆς Ἀμόνης γιὰ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασί του γιὰ τὴν ἐπιστράτευση, γιὰ τὴν καταδίκη ὀφθαλμοῦ τοῦ φοιτητοῦ σὲ πνευματικὸ θάνατο. Ἀπόδειξη ἡ ἐπιστράτευση τῶν 90 καὶ πλέον φοιτητῶν τὴς τελευταίας αὐτῆς μέρας. Ἀλλὰ ὁ καταδότης ἔχει γίνῃ ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων καὶ γιὰ τὴν τύχη τῶν Καθηγητῶν. Παράδειγμα ἡ περίπτωση τοῦ κ. Π. Ἀθανασίου, Καθηγητοῦ τοῦ Β.Μ.Π., ποὺ τέθηκε σὲ διάθεσιμότητα, ὥστε ἀλλῶν καταγγελιῶν, οἱ ὁποῖαι ἔγιναν δεκτικὲς χωρὶς καμμία διερεύνησι.

Ἔτσι, γιὰ πρώτη φορά, στὴν ἱστορίᾳ τοῦ ἀσκληρωτισμοῦ ὁ καταδότης ἀναγκάζεται ἐπίσημα σὲν ἕνατο ὄργανο τῆς Ἀνώτατης Ἑκπαιδεύσεως.

Ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πρωτόκουστης καινοτομίας, ὥπως καὶ γιὰ τὰ ἄλλα μέτρα ἀποφυκτικῆς καταπίεσεως, ἔχουν ἐξεγερθεῖ οἱ Ἑλληνες φοιτητὰς.

Ὁ ἀγῶνας τους, ὥπως βλέπετε, εἶναι ἀγῶνας γιὰ τὴς πιὸ βασικὰς ἀξίαις τοῦ πολιτισμοῦ μας. Τὰ προβλήματα ποὺ συνταράσσουσι τοὺς φοιτητὰς τῶν ἐλευθέρων χωρῶν ἀνήκουσι προφανῶς σὲ ἄλλη κατηγορίαν. Καὶ οἱ διεκδικήσεις τους ἀποτελοῦν ἀδιανόητη σήμερα πολυτέλεια γιὰ τοὺς Ἑλληνες συναδέλφους τους.

ΕΡΩΤ.: Ὁ Πρωθυπουργὸς κατηγοροῦσε τοὺς τέως κοινοβουλευτικοὺς ἐκπροσώπους ὅτι βρῖσκονται πίσω ἀπὸ τὴς φοιτητικὰς ἀκδηλώσεις. Ἐίναι πρᾶγματι αὐτὲς τμήμα ἐνός γενικώτερου "προγραμματισμένου" κινήματος;

ΑΠΑΝΤ.: Τὸ φοιτητικὸ κίνημα ξεπήδησε αὐθόρμητα ἀπὸ τὴ ψυχὴ τῆς φοιτητικῆς νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Δὲν διεξάγεται οὔτε σὲ ὑποκινητῆς, οὔτε σὲ καθοδηγητῆς. Ἰσχυρισμοὶ γιὰ τὸ ἀντίθετο εἶναι ἀνακριβεῖς καὶ στεροφῶνται σοβαρότητα.

Δὲν εἶναι, πρᾶγματι, σοβαρὴ ἡ ἀπόπειρα νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἐξέγερση

ση των φοιτητών της Νομικής σ' ένα βασιλόφρονα και πέντερις κομμουνιστές φοιτητές-ταραξίες. Αυτή η "βασιλοκομμουνιστική" συμμαχία είναι κανόνο-στη και σε σύλληψη.

'Αλλά άναφέρθηκε σόν ύποκινητής και καθοδηγητής του φοιτητικού κινήματος και ο πολιτικός κόσμος:.... 'Εάν είχε να προσάψει κανείς κάτι έναντίον του πολιτικού κόσμου θα ήταν πως καθυστέρησε πάρα πολύ να εκδηλώσει τη συμπάθειά του προς τους αγωνιζόμενους φοιτητές. Είχερι πριν από 45 μέρες άκόμη, έκτος από μια όβλωση συμπάθειας του κ. Π. Κανελλόπουλου πρό μηνών και μια δική μου στίς άρχές του Φεβρουαρίου, ο πολιτικός κόσμος άπέφυγε να εκδηλωθεί, για να μη δώσει εύκολο πρόσχημα σ' όσους ήθε-λαν να διαβάλλουν το φοιτητικό κίνημα. Έδωο τις τελευταίες βδομάδες, όταν οι πολιτικές εκδηλώσεις και τά μέτρα βίας έναντίον τους συνεκλόνη-σαν το πανελλήνιο, τότε και μόνο οι 'Ελληνες πολιτικοί αίσθάνθηκαν έπιτακτική την άνάγκη να λύσουν την σιωπή τους.

'Αλλά πέρα απ' αυτό, η κατηγορία κατά του πολιτικού κόσμου (ότι είναι υπάτιος της φοιτητικής εξέγερσης) άποτελεί κρυφαλλά άντί-φαση σ' όσα μέχρι σήμερα ύποστηρίζει το καθεστώς. Είχερι χόες πράγματι ο πολιτικός κόσμος, κατά το καθεστώς, ήταν πεθαμένος, ήταν χόες ήταν τελεσβόικα καταδικασμένος στη συνείδηση του λαού μας, γιατί ήταν φαύλος και διεφθαρμένος. Πώς έχει συντελεσθεί σήμερα η έντυπωσιακή αυτή νεκρανάστα-ση; Καί πως άπτότομα ο πολιτικός κόσμος έγινε ο καθοδηγητής της συνειδήσε-ως της φοιτητικής νεολαίας, -του ύγιεστερου τμήματος του λαού μας; Η αντί-φαση είναι καταλυτική για τη λογική συνέπεια των στρατοκρατών. 'Αλλά όέν είναι ψυχαναλυτικά άνεξήγητη. Ο πολιτικός κόσμος άποτελεί τη ζωντανή έπόμενηση της λαϊκής κυριαρχίας, που κατέλυσαν. Καί για αυτό, κάθε φορά που τρέμει το έδαφος κάτω από τά πόδια τους, αίσθάνονται την άνάγκη να στραφούν έναντίον του. Καί να τόν άπειλήσουν ότι είν όόν συντριβούν! Αύ-τόν τόν... πεθαμένον! Είναι όλ' αυτό μια άσυνείδητη εκδήλωση του άγχους που τους κατέχει, για την άκατάλυτη δύναμη της λαϊκής κυριαρχίας, που όπω καταλαβαίνουν ήδη-μπορεί να φιωόζε προσωρινά, ούδέποτε όμως να συντριβεί όριστικά.

ΕΡΩΤ.: Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της κυβερνήσεως, η 'Ελλάς άπολαμ-βάνει μια ένεν προηγουμένου εύημερία.

ΑΠΑΝΤ.: Την ποιότητα της εύημερίας που περνάν οι 'Ελληνες, την ξέρουν καλύτερα από κάθε άλλον οι Έόκοι. Η γνώση, τους πάντως είναι πολύ διαφο-ρετική, από την εικόνα που όόδουν οι έπίσημοι άριθμοί.

'Οπωσδήποτε το περιήρημα "οικονομικό θαύμα" των τελευταίων έξη έτών στηρήχθηκε σε δύο βάσεις: πρώτα, στον ύπερδανεισμό από το έξωτερικό μέσα σ' έξη χρόνια οι ύποχρεώσεις μας προς τις ξένες χώρες έχουν περίπου τριπλασιασθώ. Είναι ένα φαινόμενο που όέν έχει προηγουμένο στην ιστορία των Έρώπαϊκών λαών. Δεύτερο, στη συστηματική προσφυγή στην πληθωριστική πολιτική. Μέσα σ' έξη χρόνια, πράγματι, η ρευστότητα της οικονομίας άύ-ξήθηκε τρεις φορές. Μοιραία συνέπεια και των δύο αυτών έξελίξεων ήταν η αύξηση των τιμών, την όποίαν όέν μπορούν πιά να άποκρύβουν ούτε οι έπίση-μοι τιμώρημοι. Καί φυσικά η αύξηση αυτή θα ένταθεί σ' όμοιο μέλλον, ύ-στερα από τη δεύτερη ύποτίρηση του δολλαρίου, που άναγκάσθηκε να άκολουθή-σει η δραχμή, η όποια παρ' όλα αυτά θα παραμείνει πάντοτε.... το σταθερότε-ρο νόμισμα στον κόσμο: Η έντονη αύξηση των τιμών προκάλεσε ήδη την εκδή-

λη δυσφορία, που θα επιταχθεί άδικα περισσότερο, όσο περισσότερο θα φαλκιδέεται η αγοραστική δύναμη των εισοδημάτων των μισθοσυντηρητών. Περισσότερο να μιλήσουμε, στο σημείο αυτό, για τον Έλληνα άγροτο, που έχει κληθεί να σηκώσει το βάρος της συγκρατήσεως των τιμαρτίμων με την καθήλωση των τιμών των δικών του προϊόντων. Ή θέση του είναι, χωρίς περιστροφές, απελπιστική.

Για το μέλλον της χώρας, έξω άλλου, ο υπερφαναρισμός αποτελεί ήδη άγχος. Πώς θα αποπληρωθούν τα ομολογιακά μέρη, που πήραμε από το εξωτερικό όταν ένα μεγάλο μέρος τους χρησιμοποιήθηκε για καθαρά καταναλωτικές ανάγκες;

Έτσι, τόσο για το άμεσο, όσο και για το άπώτερο μέλλον της ελληνικής οικονομίας οι προοπτικές έπαυσαν να είναι αισιόδοξες.... Καί στον οικονομικό τομέα, επομένως, ο μήνας του μέλιτος έχει περάσει άνεπιστρεπτά για το καθεστώς.

ΕΡΩΤ.: Ή ελληνική δρόδοξη Έκκλησία έδωσε άλη της την ύποσθριξη στο καθεστώς. Έχει τουτό ζωτική σημασία ή όχι;

ΑΠΑΝΤ.: Πράγματι ή Έκκλησία της Ελλάδος από τον Αρχιεπίσκοπον κ. Γερώνυμον, ύπηρεξε από τους σοβαρότερους στυλοβάτες του καθεστώτος. Η έ ανάμνηση, όμως, άνάρρηση του κ. Γερωνύμου στο θρόνον των Αθηνών έχει συγκλονήσει έκ βάθρων την Έλληνική Έκκλησία και την έφερε σε άνοικτη σύγκρουση με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Η δικλή κρίση βρίσκεται σε πλήρη έξαρση τις μέρες αυτές και οι έθνικοί κίνδυνοι, που συνεπάγεται, είναι έξ έσου προόλοι όσο και σοβαροί. Άλλά δεν θα έπεκταθώ έπί του θέματος. Άρκουμαι να παρατηρήσω πως ή κατάσταση αυτή είναι το τελευταίο πράγμα που θα περίμενε κανείς από την Ελλάδα των Έλλήνων Χριστιανών....

ΕΡΩΤ.: Πολλές άυτικές κυβερνήσεις ένοοούν το παρόν καθεστώς, γιατί ύπηρεξε πολύ "συνεργασμο" σε έξωτερικά θέματα - Κύπρος, ΝΑΤΟ, προσπάθεια διατηρήσεως καλών σχέσεων με την Τουρκία.

ΑΠΑΝΤ.: Ή στάση των άυτικών κυβερνήσεων είναι κάπως περίεργη. Παρουσιάζει δύο άντιφατικές θέσεις.

Όλες τους δεν καθούν να έκφορίζουν τις έλξεις τους για την άποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα. Ταυτόχρονα όμως όλες φροντίζουν να βελτιώνουν τις σχέσεις τους με το καθεστώς, για να μη βλάψουν τα οικονομικά τους συμφέροντα.... Οι όροι που προσφέρουν, πράγματι, οι καρθόντες στο ξένο κεφάλαιο, είναι τόσο γενναίοόωροι, ώστε καρμιά τους να μη αισθάνεται ή δύναμη να τους περιφρονήσει.

Στους Έθνωκατικούς όμως Όργανισμούς ή στάση τους είναι έντελώς διαφορετική. Έξ αίτίας της ή Ελλάδα των Συνταγματαρχών ύποχρώθηκε να άποκρήση από το Συμβούλιο της Έθρώσης. Στην Ε.Ο.Κ. έγινε πάγωμα της Συμφωνίας συνδέσεως, με άποτέλεσμα τεράστεις θήμες για το παρόν και το μέλλον της Έλληνικής οίκονομίας. Άλλά και στο ΝΑΤΟ ή κατάσταση δεν είναι πολύ καλύτερη. Έκεί βέβαια δεν είχαμε λήψη μέτρων έναντίον της μη δημοκρατικής Ελλάδος, όπως ζητήθηκε έκπειλημένα, χωρίς στην έπιμονη παρέμβασι της κυβερνήσεως των Η.Π.Α... Άλλά ή κατηγορηματική άντίθεση άρκετών άυτικοοικονομικών κυβερνήσεων στο σημερινό καθεστώς δεν είναι χωρίς σοβαρές συνέπειες για τη χώρα μας. Οι άποφάσεις στο ΝΑΤΟ, όπως είναι γνωστό, λαμβάνονται με καμψήφια. Καί καμψήφια - με τις σημερινές συνθήκες - είναι άδύνατον να έπιτευχθεί σε περίπτωση άνάγκης της Ελλάδος.

ΕΡΩΤ.: Έθριε Όπουργέ, το καθεστώς βρίσκεται στην έξουσία έπί έξη περι

• που χρόνια. Δεν είναι απόδειξη αυτό δυνάμεις και σταθερότητας; Πού αποδίδεται την μακροιά αυτή περίοδο "ήουκίας", όπως ισχυρίζεται το καθεστώς;

• ΑΠΑΝΤ.: Βέβαια για 43 χρόνια το καθεστώς ήταν ακλόνητο. Είχε τον αποκλειστικό έλεγχο της ύλης δύναμεις στο εσωτερικό. Και την αποφασιστική συμπαράσταση των Η.Π.Α. στο εξωτερικό. Πολύ σοφά, επομένως, ο ελληνικός λαός, μη θέλοντας να αιματοκυλίσει τη χώρα του σε μία μάταιη προσπάθεια έπανα κτήσεως της ελευθερίας του, έκρυψε την αγανάκτησή του πίσω από μία προσποιητή "ανάθεια", που το καθεστώς σέληνος να έρμηνούσει σαν άνοχη ή άποδοχη το. Και το γεγονός αυτό δεν μειώνει -αντίθετα υπογραμμίζει- το ήθικόν μεγαλειότητων προτίμησαν να εκδηλώσουν δημόσια και θαρραλέα την αντίθεσή τους.

Σήμερα όμως οι συνθήκες έχουν αλλάξει ριζικά. Το καθεστώς δεν είναι πια υπόθεση. "Έχει ιστορία. Και πάνω σ'αυτήν κινείται. Γενική είναι η διαπίστωση ότι απέτυχε να δώσει ικανοποιητικές λύσεις στα μεγάλα έθνικα προβλήματα. "Έδωσε ήδη μερικά στοιχεία για την αποτυχία του στον εκπαιδευτικό, στον Έκκλησιαστικό, τον οικονομικό και τον τομέα της εξωτερικής πολιτικής. Δεν χρειάζεται να επεκταθώ περαιτέρω. Ώταν όμως άουχάρητη παράλληλη να μη αναφερω σ'ένα στοιχείο, ξεχωριστά χαρακτηριστικό για την ύψη το καθεστώτος. Προχέος ένας από τους άρχικούς ήγέτες, του πραξικοπήματος, που διαφώνησε άρδτερα με τους άλλους και άποχώρησε, αγήκε δημόσια και διατόπισε σαφείς ύπαινημούς για διαφθορά και οικονομικά σκάνδαλα. Κανένας από τους παλιούς συνταξίους του δεν τόλμησε να τον διαφθέσει ή να στραφή έναντίον του...

Στο διεθνή τομέα, από την άλλη μεριά, το καθεστώς δεν μπορεί πια να υπολογίζει στην άδιατάκτη "Αμερικανική ύποστήριξη. Για την λήξη του πολέμου του Βιετνάμ, το ενδιαφέρον των μεγάλων δυνάμεων εά συγκεντρωθεί σε διαμόρφωση μίας νέας διεθνούς τάξης στην Εύρώπη και την "Ανατολική Μεσόγειο. Στο πρόβλημα αυτό η οικιασφία στην "Ελλάδα τίποτα το θετικό δεν μπορεί να προσφέρει στην κυβέρνηση των Η.Π.Α.. "Αντίθετα μέλιστα ζημιώνει σοβαρά το κύρος της, σαν δύναμεις που ήγείται του ελεύθερου κόσμου. Γι'αυτό η "Αμερικανική ύποστήριξη στο καθεστώς από τώρα κι'έμπρος δεν μπορεί να εκδηλώνεται με τόν τόιο άδιστακτό τρόπο.

"Έτσι, και τα δύο βάθρα του καθεστώτος έχουν διαβρωθεί σοβαρά. "Ο λαός τάχει ήδη συνειδητοποιήσει και άρχίζει να βγαίνει από την "ανάθεια του. "Αποδίδει οι εκδηλώσεις των άσφαλισμένων χόλες, των φοιτητών και των Μητροπολιτών σήμερα κ.ά.κ..

Επρωτά στον κίνδυνο των λαϊκών εξαγέρσεων το καθεστώς δεν έχει που άλλου να προσύγει από την άμνη βία και την άπροσημάτιστη άδαιρεσία. Αυτό άκριβώς κάνει τίς μέρες αυτές με τους φοιτητές, τον τόκο κ.λ.κ., χωρίς όμως να επιτυγχάνει τίποτα το αποφασιστικό για την άντιμετώπιση της λαϊκής δυσοφρίας. Κατώρθωσε, αντίθετα, να επιτόξει ένα πρόγμα: Νά γκρεμίσει κατά τρόπον ολικρό την μετάπη της φιλελευθεροποίησης, που με τόσο κόπο προσκίθησε να κτίσει τα τελευταία χρόνια.

ΕΡΩΤ.: Πώς βλέπετε την "Ελλάδα στο 1980;

ΑΠΑΝΤ.: Στο 1984 η "Ελλάς πρέπει να έχει ολοκληρώσει- σύμφωνα με την άρχική Συμφωνία Συνδέσεως- ύλη την προετοιμασία για την άκίνδυνη ένταξη της στην Ε.Ο.Κ. "Η σχετική διαδικασία όμως σταμάτησε από τον "Απρίλιο του 1967. Και ο χρόνος που χάθηκε δεν είναι εύκολο να άνακληρωθεί.

Στο 1980 η Εύρώπη των Έθνών εά μετατραπεί από οικονομική σε πολιτική "Ένωση. "Η "Ελλάδα, αν δεν επιτορθεί στη δημοκρατία δεν έχει καμμία έλπίδα να γίνει ποτέ μέλος της.

Ετά 1973-74, όπως πολύ καλά αντιλαμβάνεται και ο άρχηγός του στρατιωτικού καθεστώτος, θα διαμορφωθεί ή νέα διεθνής τάξη στο χώρο της Εύρώπης και της Ανατολικής Μεσογείου. Εάν ή νέα αυτή τάξη βρή την Ελλάδα στη σημερινή της κατάσταση ή χώρα μας θα παραμείνει ο απόβλητος της δημοκρατικής Εύρώπης για χρόνο άπροσδιόριστο. Και με άλλες φωνές συν- πειες για την ένωση μας ύπόσταση.

Γι' αυτό επιβάλλεται έπιτακτικά ή άποκατάσταση της δημοκρατίας πριν διαμορφωθεί όριστικά ή νέα διεθνής τάξη στην Εύρώπη και την Ανατολική Μεσόγειο. Και για ν' άφήσουμε τις περιστροφές: «Η δικτατορία πρέπει να παραχωρήσει τή θέση της στη δημοκρατία άμέσως, έντας του 1973».

Αυτή είναι ή έπιταγή των καιρών, που πρέπει και μπορεί να πραγματοποιηθεί, αν ο ελληνικός λαός τό θελήσει..... Αυτή την ιστορική άνάγκη σε τελική άνάλυση, διαρμηνεύει με τον άγώνα της και ή σπουδάζουσα νεολαία της Ελλάδος - ή Ελλάδα του "έναντος».

Υστερα από τή μαθηματική των έξη τελευταίων χρόνων είναι πολλά τα δείγματα της καλοκαιρίας, που μας έρχεται. Από παντού άρχισε να μυρίζει ή "Άνοιξη....." ή "Άνοιξη της δημοκρατίας".

Ευέντευξις τοῦ κ. Γ.Γ.ΖΙΓΑΝ, τῆς Ὑπουργοῦ

Πρὸς τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προγράμματος τοῦ Β.Β.Ο. κ. Β.Γουλιέλμς, τὴν 5.3.73.

Ἐκτεδότη ἀπὸ τὸ Β.Β.Ο. στίς 13.3.73

ΕΡΩΤ.: Ἡ πρόσφατη φοιτητικὴ ἀναταραχὴ εἶχε πολὺ μεγάλη ἀπήχηση. Εἶναι ἡ ἀναταραχὴ αὕτη μία νέα ὑφῶς ἀντιστάσεως ἢ πρόκειται ἀπλῶς γιὰ συμπτώματα τῆς δυσανεκτικῆς καὶ εἶναι κοινὴ στὸς δυτικούς σπουδαστές;

ΑΠΑΝΤ.: Ἡ ἐξέγερση τῶν φοιτητῶν ὁφείλεται στὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ μὴ ἀνεχθοῦν τὴν χιλιεποποίησιν τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων. Εἶναι γνωστὰ τὰ μέτρα ποὺ πῆρε τὸ στρατιωτικὸ καθεστὸς γιὰ νὰ ὑποφουλώσῃ τὰ ἀνώτατα Ἑκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, τοὺς Καθηγητὰς καὶ τοὺς Φοιτητὰς. Δὲν χρειάζεται, ἐπομένως, νὰ τὰ ἀπαριθμήσω. Γιὰ ἓνα ὄχι πρέπει νὰ γίνῃ ἐξάφρησις. Γιατὶ εἶναι τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ. Μὲ τὸ Ν.Δ. 1347 τῆς 10-2-73 ἀνώτατος ἄρχων ἐστὶ Πανεπιστήμια, ἐκεῖνος ποὺ ἀποφασίζει γιὰ τὴν τύχην τοῦ φοιτητοῦ, δὲν εἶναι πιὰ ὁ Πρόεδρος, ἡ Σύγκλητος, οἱ Καθηγητὰς, οὐτὶ ἀκόμα τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Εἶναι ὁ καταδότης. Στὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν ἀνάγκη πληροφορίας του στηρίζεται ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Ἀμύνης γιὰ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του γιὰ τὴν ἐπιστράτευση, γιὰ τὴν καταδίκη ὁληρώσῃ τοῦ φοιτητοῦ σὲ πνευματικὸ θάνατον. Ἀκόμειξη ἢ ἐπιστροφὴ τῶν 90 καὶ πλέον φοιτητῶν τὴν τελευταίαν αὐτῶν μέραν. Ἀλλὰ ὁ καταδότης ἔχει γίνῃ ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων καὶ γιὰ τὴν τύχην τῶν Καθηγητῶν. Παράδειγμα ἢ περίπτωση τοῦ κ. Ν. Ἀθανασίου, Καθηγητῆ τοῦ Ε.Μ.Π., ποὺ τέθηκε σὲ διαθεσιμότητα, ῥῆσει ἄλλων καταγγελιῶν, οἱ ὁποῖες ἔγιναν δεκτικῆς χωρὶς καμμία διερεύνησι.

Ἔτσι, γιὰ πρώτη φορὰ, στὴν ἱστορίαν τοῦ ἐλευθερωτικοῦ ὁ καταδότης ἀναγνωρίζεται ἐκτόσιν ὅταν ἔκαστο ὄργανο τῆς Ἀνώτατης Ἑκπαιδεύσεως.

Ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πρωτόκουσσης καινοτομίας, ὅπως καὶ γιὰ τὰ ἄλλα μέτρα δορυφωτικῆς καταπίεσιν, ἔχουν ἐξεγερθεῖ οἱ Ἑλληνες φοιτητὰς.

Ὁ ἀγῶνας τούτος, ὅπως βλέπετε, εἶναι ἀγῶνας γιὰ τὴν πιὸ βασικὴν ἀξίαν τοῦ πολιτικοῦ μας. Τὰ προβλήματα ποὺ συνταράσσουσι τοὺς φοιτητὰς τῶν ἐλευθέρων χωρῶν ἀνήκουσι προφανῶς σὲ ἄλλη κατηγορίαν. Καὶ οἱ διεκδικήσεις τούτοις ἀποτελοῦν ἀδιανόητην σήμερον πολυτέλειαν γιὰ τοὺς Ἑλλήνας συναδέλφους τούτους.

ΕΡΩΤ.: Ὁ Πρωθυπουργὸς κατηγοροῦσι τοὺς τῶς κοινοβουλευτικοὺς ἐκπροσώπους ὅτι βρίσκονται πίσω ἀπὸ τὴν φοιτητικὴν ἀκρότητα. Εἶναι πρᾶγματι αὐτῆς τμήμα ἐνός γενικώτερου "προγραμματισμένου" κινήματος;

ΑΠΑΝΤ.: Τὸ φοιτητικὸ κίνημα ξεπήδησε ἀσυνείδητα ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς φοιτητικῆς νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ὁφείλεται οὔτε σὲ ὑποκινήσεις, οὔτε σὲ καθοδηγήσεις. Ἰσχυρισμοὶ γιὰ τὸ ἀντίθετον εἶναι ἀνακριβεῖς καὶ στεροφῶνται σοβαρότητος.

Δὲν εἶναι, πρᾶγματι, σοβαρὴ ἢ ἀποκείρα νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἐξέγερ-

ση τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς σ' ἕνα βασιλόφρονα καὶ πῶσσερις κομμουνιστὲς φοιτητὲς-ταραξίες. Αὐτὴ ἡ "βασιλοκομμουνιστικὴ" συμμαχία εἶναι κακόγουστη καὶ σὲ ἀσέληφι.

Ἄλλὰ ἀναφέρθηκε σὲν ὑποκινητῆς καὶ καθοδηγητῆς τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος:.... Ἐἶν εἶχε νὰ προσάγει κανεὶς κἀτι ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἰς ἦταν πῶς καθυστέρησε πάρα πολὺ νὰ ἐκδηλώσει τὴ συμπάθειά του πρὸς τοὺς ἀγωνιζόμενους φοιτητὲς. Ἔχρι πρὶν ἀπὸ 45 μέρες ἀκόμη, ἐκτός ἀπὸ μιὰ ὄψλωνι συμπάθειας τοῦ κ. Π. Κανελλόπουλου πρὸ μηνῶν καὶ μιὰ δική μου στίς ἀρχὲς τοῦ Φεβρουαρίου, ὁ πολιτικὸς κόσμος ἀπέφυγε νὰ ἐκδηλωθεῖ, γιὰ νὰ μὴ δώσει εὐκολο πρῶσχημα σ' ὄσους ἤθελαν νὰ διαβάσουν τὸ φοιτητικὸ κίνημα. Ἐδὼν τὲς τελευταῖες βδομάδες, ὅταν οἱ φοιτητικὲς ἐκδηλώσεις καὶ τὰ μέτρα βίας ἐναντίον τους συνεκλόνησαν τὸ πανελλήνιο, τότε καὶ μόνο οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ αἰσθάνθησαν ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη νὰ λῶσουν τὴν αἰσική τους.

Ἄλλὰ πέρα ἀπ' αὐτό, ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου (ὅτι εἶναι ὑπόκριτος τῆς φοιτητικῆς ἐξεγέρσεως) ἀποτελεῖ κρυφαγλία ἀντίφαση σ' ὅσα μέχρι σήμερα ὑποστήριξε τὸ καθεστῶς. Ἔχρι χθὲς πράγματι ὁ πολιτικὸς κόσμος, κατὰ τὸ καθεστῶς, ἦταν πεθαμένος. Ἔχρι χθὲς ἦταν τελεσθίκα καταδικασμένος στὴ συνέλῃση τοῦ λαοῦ μας, γὰρτὶ ἦταν φαῦλος καὶ διεφθαρμένος. Πῶς ἔχει συντελεσθεῖ σήμερα ἡ ἐντυπωσιακὴ αὐτὴ νεκρανάστασις; Καὶ πῶς ἀπέτομα ὁ πολιτικὸς κόσμος ἔγινε ὁ καθοδηγητῆς τῆς συνέλῃσης τῆς φοιτητικῆς νεολαίας-τοῦ ὑγιέστερου τμήματος τοῦ λαοῦ μας; Ἡ ἀντίφαση εἶναι καταλυτικὴ γιὰ τὴ λογικὴ συνέπεια τῶν στρατοκρατῶν. Ἄλλὰ δὲν εἶναι ψυχναλυτικὰ ἀνεξήγητη. Ὁ πολιτικὸς κόσμος ἀποτελεῖ τὴ ζωντανὴ ἐπόμνηση τῆς κατ' ἐκείνη κυριαρχίας, ποὺ κατέβησαν. Καὶ γι' αὐτό, κάθε φορὰ ποὺ τρέμει τὸ ἔδαφος κίτω ἀπὸ τὰ πόδια τους, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ στραφῶν ἐναντίον του. Καὶ νὰ τὸν ἀπειλήσουν ὅτι εἰ τὸν συντριφῶν; Αὐτόν τὸν... πεθαμένον; Εἶναι ἄλλ' αὐτὰ μιὰ συνέλῃση ἐκδηλωσὶ τοῦ ἀγχοῦ ποὺ τοὺς κατέχει, γιὰ τὴν ἀκατάλυτη δύναμη τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ποὺ ὄσως καταλαβαίνουν ἤδη-μπορεῖ νὰ φημιώδῃ προσωρινά, οὐδέποτε ὅμως νὰ συντριβεῖ ὀριστικὰ.

ΕΡΩΤ.: Σύμφωνα μὲ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς κυβερνήσεως, ἡ Ἑλλάς ἀπολαμβάνει μιὰ ἔνευ προηγουμένου εὐημερία.

ΑΠΑΝΤ.: Τὴν ποιότητα τῆς εὐημερίας ποὺ κερνᾶν οἱ Ἕλληνες, τὴν ξέρουν καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον οἱ ἔθνοι. Ἡ γνῶσις, τους πάντας εἶναι πολὺ διαφορετικὴ, ἀπὸ τὴν εἰκόνα ποὺ ὀδῶν οἱ ἐπίσημοι ἀριθμοί.

Ὅπως ὀδηγοῦτε τὸ περίφημο "οἰκονομικὸ θαῦμα" τῶν τελευταίων ἐξη ἐτῶν στηρίχθηκε σὲ δύο βάσεις: Πρῶτε, σὲν ὑπερδανεισμὸ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν Μέσα σ' ἔξη χρόνια οἱ ὑποχρεώσεις μας πρὸς τὲς ἔξενες χῶρες ἔχουν περὶκου τριπλασιασθῆτ. Εἶναι ἕνα φαινόμενο ποὺ δὲν ἔχει προηγουμένο στὴν ἱστορία τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Δεύτερο, στὴ συστηματικὴ προσφυγὴ στὴν κληθωρικὴ πολιτικὴ. Μέσα σὲ ἔξη χρόνια, πράγματι, ἡ ρευστότητα τῆς οἰκονομίας ἀξήθηκε τρεῖς φορές. Κοιραὶα συνέπεια καὶ τῶν δύο αὐτῶν ἐξελίξεων ἦταν ἡ ἀξίσηση τῶν τιμῶν, τὴν ὅποιαν δὲν μποροῦν πιά νὰ ἀποκρύβουν ὅστε οἱ ἐπίσημοι τιμῆριθμοί. Καὶ φυσικὰ ἡ ἀξίσηση αὐτῆς εἰς ἐνταθεῖ σὲ ὄσους μέλλον, ὕστερα ἀπὸ τὴ δεύτερη ὑποτίμηση τοῦ δολλαρίου, ποὺ ἀναγκάσθηκε νὰ ἀκολουθεῖ ἡ ὄραχη, ἡ ὅποια παρ' ὅσα αὐτὰ εἰς παραμένει πέντοτες... τὸ σταθερώτερο νόμισμα στὸν κόσμο! Ἡ ἔντονη ἀξίσηση τῶν τιμῶν προκάλεσε ἤδη τὴν ἐκδή-

λη δυσφορία, που θα επιταχθεί ακόμα περισσότερο, όσο περισσότερο θα φαλιξει
εται η αγοραστική δύναμη των εισοδημάτων των μισοθυσνηρήτων. Περισσότερο να μι
λήσουμε, στο σημείο αυτό, για τον Έλληνα άγροτο, που έχει κληθεί να σηκώ
σει το βάρος της συγκρατήσεως των τιμαρτίμων με την καθήλωση των τιμών των
δικιών του προτότων. Η θέση του είναι, χωρίς περιστροφές, άπαισιολογική.

Για το μέλλον της χώρας, έξ άλλου, ο υπεράναισιμος αποτελεί ήδη
άγχος. Πώς θα άποκληρωθούν τα άποκατομύρια, που πήραμε από το έξωτερικό
δταν ένα μεγάλο μέρος τους χρησιμοποιήθηκε για καθαρά καταναλωτικές άναφ-
κες;

Έτσι, τόσο για το άμεσο, όσο και για το άπώτερο μέλλον της έλ-
ληνικής οικονομίας οι προοπτικές έπαυσαν να είναι άισιόδοξες... Καί στον
οικονομικό τομέα, έπομένως, ο μήνας του μέλιτος έχει περάσει άνεπιστρεπτό
για το καθεστώς.

ΕΡΩΤ.: Η έλληνική όρθόδοξη Έκκλησία έδωσε άλη της την ύποσθρήξη στο
καθεστώς. Έχει τουτό ζωτική σημασία ή άχει

ΑΠΑΝΤ.: Πράγματι η Έκκλησία της Έλλάδος υπό τον Άρχιεπίσκοπον κ. Γε-
ρόνυμον, άπηρεξε από τους σοβαρότερους στυλοβάτες του καθεστώς. Η άνά-
μαλη, όμως, άνάρρηση του κ. Γερωνύμου στο θρόνο των Άθηνών έχει συγκλονί-
σει έκ βάθρων την Έλληνική Έκκλησία και την έφερε σε άνοικτή σύγκρουση
μέ το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Η διαλή κρίση βρίσκεται σε πλήρη έξαρση
τες μέρες αυτές και οι έθνικοί κίνδυνοι, που συνεπάγεται, είναι έξ ίσου προ-
δηλοι όσο και σοβαροί. Άλλα όέν θα έπικταθώ επί του θέματος. Άρκομαι να
πατηρήσω πως η κατάσταση αυτή είναι το τελευταίο πράγμα που θα περίμενε
κανείς από την Έλλάδα των Άλλών Χριστιανών...

ΕΡΩΤ.: Πολλές άυτικές κυβερνήσεις έυνοούν το παρόν καθεστώς, γιατί ά-
πηρεξε πολύ "συνεργάσιμο" σε έξωτερικά θέματα - Κύπρος, ΝΑΤΟ, προσπάθεια
διατηρήσεως καλών σχέσεων με την Τουρκία.

ΑΠΑΝΤ.: Η στάση των άυτικών κυβερνήσεων είναι κάπως περίεργη. Παρουσι-
άζει δυό άντιφατικές όψεις.

Όλες τας όέν παδουν να έγκραψουν τις σχέδες τους για την άπο-
κατάσταση της δημοκρατίας στην Έλλάδα. Ταυτόχρονα όμως όλες φροντίζουν να
βελτιώνουν τις σχέδες τους με το καθεστώς, γι έ να μη βλάψουν τα οικονομι-
κά τους συμφέροντα... Οι όρος που προσφέρουν, πράγματι, οι καρτούντες στο
ξένο κεφάλαιο, είναι τόσο γενναίοόωροί, ώστε καμιά τους να ά μη άισθάνεται
τη δύναμη να τους περιφρονήσει.

Στους έθνωπαϊκόδ όμως Όργανισμούς η στάση τους είναι έντελώς
διαφορετική. Έξ αίτίας της η Έλλάδα των Συνταγματαρχών ύποχρεώθηκε να άπο-
χωρήσει από το Συμβούλιο της Εύρώπης. Στην Ε.Ο.Κ. έγινε πάγωμα της Συμφωνί-
ας συνδέσεως, με άποτέλεσμα τερστικές ζημιές για το παρόν και το μέλλον
της Έλληνικής οικονομίας. Άλλα και στο ΝΑΤΟ η κατάσταση όέν είναι πολύ
καλή. Έκει βέβαια όέν είχαμε λήξη μέτρων έναντίον της μη δημοκρατικής
Έλλάδος, όπως ζητήθηκε έπανεπιλημένα, χάρις στην έπίμονη παρέμβαση της
κυβερνήσεως των Η.Π.Α... Άλλα η κατηγορηματική άντίθεση άρκετών άυτικοερω-
πατικών κυβερνήσεων στο σημερινό καθεστώς όέν είναι χωρίς σοβαρές συνέπειες
για τη χώρα μας. Οι άποφάσεις στο ΝΑΤΟ, όπως είναι γνωστό, λαμβάνονται με
παμψηφία. Καί παμψηφία - με τις σημερινές συνθήκες - είναι άδύνατον να έπι-
τευχθεί σε περίπτωση άνάγκης της Έλλάδος.

ΕΡΩΤ.: Κόρια Έκουργί, το καθεστώς βρίσκεται στην έξουσία επί έξη κερο

που χρόνια. Δεν είναι απόδειξη αυτό δύναμεις και σταθερότητας; Ποῦ ἀποδίδεται τὴν μακρὰ ἀπὲρ περίοδο "ἡσυχίας", ὅπως ἰσχυρίζεται τὸ καθεστῶς;

ΑΠΑΝΤ.: Βέβαια γιὰ ἕξη χρόνια τὸ καθεστῶς ἦταν ἀκλόνητο. Ἔχει τὸν ἀποκλειστικὸν ἔλεγχον τῆς ὀλιγῆς δυνάμεως στὸ ἐσωτερικόν. Καί τὴν ἀποφασιστικὴν συμπεριφοράν τῶν Η.Π.Α. στὸ ἐξωτερικόν. Πολύ σοφά, ἐπομένως, ὁ Ἕλληνας λαός, μὴ θέλοντας νὰ αἰματοκυλῆσιν τὴ χώρα του σὲ μίαν μάταιην προσπάθειαν ἐπανακτῆσεως τῆς ἐλευθερίας του, ἔκρυψε τὴν ἀγανάκτησιν του πῶς ἀπὸ μὴ προσκοπιῆς τῆς "ἀπάθειας", πού τὸ καθεστῶς θέλησε νὰ ἑρμηνεύσῃ ὡς ἀνοχή ἢ ἀποδοχὴ τοῦ καί τοῦ γεγονότος αὐτοῦ δὲν μειώνει ἀντίθετα ὑπογραμμίζει- τὸ ἥθικόν μεγαλεῖον δὲν προτίμησαν νὰ ἐκδηλώσουν δημόσια καὶ θαρραλέα τὴν ἀντίθεσίν του.

Σήμερα ὅμως οἱ συνθήκες ἔχουν ἀλλάξῃ ριζικῶς. Τὸ καθεστῶς δὲν εἶναι πιά ὑπόθεσις. ἔχει ἱστορίαν. Καί πᾶν σ' αὐτὴν κρίνεται. Γενικῶς εἶναι ἡ διαπίστωση ὅτι ἀπέτυχε νὰ ὄσῃ ἰκανοποιητικὰς λύσεις στὰ μεγάλα ἐθνικὰ προβλήματα. Ἐδώσα ἤδη μερικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀποτυχίαν του στὸν ἐκπαιδευτικόν, τὸν ἔγκλημασιτικόν, τὸν οἰκονομικόν καὶ τὸν τομῆα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Δὲν χρειάζεται νὰ ἐκτεταθῇ περαιτέρω. Ὁταν ὅμως ἀσυγχώρητη παράδειση νὰ μὴ ἀναφερῶ σ' ἕνα στοιχεῖον, ἑξαιρετικὰ χαρακτηριστικόν γιὰ τὴν ὄψιν τοῦ καθεστώτος. Προχέει ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχικοὺς ἠγέτας τοῦ πραξικοπήματος, πού διαφώνησε ἀρδύτερα μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ἀποχώρησε, ῥῆξε δημόσια καὶ ὁμιλοῦσε σαφεῖς ὑπαινιγμοὺς γιὰ διαφθορά καὶ οἰκονομικὰ σκάνδαλα. Κανένας ἀπὸ τοὺς παληοὺς συνταγματοδότες τοῦ δὲν τόλμησε νὰ τὸν διαψεύσῃ ἢ νὰ στραφῇ ἐναντίον του!...

Στὸ διεθνὴ τομῆα, ἀπὸ τὴν ἄλλη μερίαν, τὸ καθεστῶς δὲν μπορεῖ πιά νὰ ὑπολογίζῃ στὴν ἀδιατάκτικην Ἀμερικανικὴν ὑποστήριξιν. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου τοῦ Βιετνάμ, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μεγάλων δυνάμεων εἶς συγκεντρωθεῖ στὴν διαμόρφωσιν μιᾶς νέας διεθνούς τάξεως στὴν Ἑυρώπην καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Στὸ πρόβλημα αὐτὸ ἡ δικτατορία στὴν Ἑλλάδα τίποτα τὸ θετικὸ δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρει στὴν κυβέρνησιν τῶν Η.Π.Α.. Ἐντίθετα μάλιστα ζημιώνει σοβαρὰ τὸ κύρος τῆς, ὡς δυνάμεως πού ἡγεῖται τοῦ ἐλεύθερου κόσμου. Γι' αὐτὸ ἡ Ἀμερικανικὴ ὑποστήριξις στὸ καθεστῶς ἀπὸ τώρα καὶ ἔμπροσθεν δὲν μπορεῖ νὰ ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἴδιον ἄδολοκτον τῆρον.

Ἔτσι καὶ τὰ δύο βάρη τοῦ καθεστώτος ἔχουν διαβρωθεῖ σοβαρὰ. Ὁ λαὸς τῆχει ἤδη συνειδητοποιήσει καὶ ἀρχίζει νὰ γυρνῇ ἀπὸ τὴν "ἀπάθειαν" του. Ἀποδίδει οἱ ἀποκλιθεῖσιν τῶν ἀπορροισμένων χόρς, τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν κληροπολιτῶν σήμερα Η.Ο.Α..

Ἐκπροσθὶ τῶν κινήσεων τῶν λαϊκῶν ἐργαζόμενων τὸ καθεστῶς δὲν ἔχει πού ἄλλοῦ νὰ προσφύγῃ ἀπὸ τὴν ἀρῆ βία καὶ τὴν ἀπροσημάτιστη ἀθαιρέσει. Αὐτὸ ἀκριβῶς κάνει τίς μέρας ἀπὸ τῶν μὲ τὸς φοιτητῆς, τὸν τύπον κ.λ.π., χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιτυγχάνει τίποτα τὸ ἀποφασιστικὸ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς λαϊκῆς ἀσφαλείας. Κατῳρώσε, ἀντίθετα, νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα πρῶτον: Νὰ γκρεμίσῃ κατὰ τῆρον οἰκτρὸ τὴν μετώπην τῆς φιλελευθεροποιοῦσας, πού μὲ τόσο κόπον προσκλήθησε νὰ κτίσῃ τὰ τελευταῖα χρόνια.

ΣΡΩΤ.: Πῶς βλέπετε τὴν Ἑλλάδα στὸ 1980;

ΑΠΑΝΤ.: Στὸ 1984 ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ ἔχει ὁλοκληρώσει- σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχικὴ συμφωνία συνδέσεως- ἔλθῃ τὴν προετοιμασίαν γιὰ τὴν ἀκλόνητον ἔνταξιν τῆς στὴν Ε.Ο.Κ. Ἡ σχετικὴ διαδικασία ὅμως σταμάτησε ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1967. Καί ὁ χρόνος πού χάθηκε δὲν εἶναι εὐκολο νὰ ἀναληφθῇ.

Στὸ 1980 ἡ Ἑυρώπην τῶν Ἐθνῶν εἶς μετατραπῇ ἀπὸ οἰκονομικὴ σὲ πολιτικὴ Ἐνωσις. Ἡ Ἑλλάδα, ἀν δὲν ἐπιτρέφῃ στὴ δημοκρατίαν δὲν ἔχει καμμὴν ἐπιδοχὴ νὰ γίνῃ ποτὲ μέλος τῆς.

Συνέντευξις τοῦ κ. Γ.Γ.ΖΙΓΑΝ, τῆς Ὑπουργοῦ

Πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προγράμματος τοῦ Β.Β.Ο. κ. Ε.Γουλλάμας,
τὴν 5.3.73.

Μετέδοθη ἀπὸ τὸ Β.Β.Ο. στίς 13.73

ΕΡΩΤ.: Ἡ πρόσφατη φοιτητικὴ ἀναταραχὴ εἶχε πολὺ μεγάλη ἀπήχησιν. Εἶναι ἡ ἀναταραχὴ αὕτη μίαν νέα φάσιν ἀντιστάσεως ἢ πρόκειται ἀπλῶς γιὰ συμπτώματα τῆς ύσαρρασεύας καὶ εἶναι κοινὴ στοὺς δυτικοὺς σπουδαστές;

ΑΠΑΝΤ.: Ἡ ἐξέγερση τῶν φοιτητῶν διεξάγεται στὴν ἀπόφασίν τους νὰ μὴν ἀνεχθοῦν τὴν χειτεροποίηση τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων. Εἶναι γνωστὰ τὰ μέτρα καὶ πῆρε τὸ στρατιωτικὸ καθεστῶς γιὰ νὰ ὑποφουλώσῃ τὰ ἀνώτατα Ἑκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, τοὺς Καθηγητὰς καὶ τοὺς φοιτητὰς. Δὲν χρειάζεται, ἐπομένως, νὰ τὰ ἀπαριθμήσω. Γιὰ ἕνα ὅμως πρέπει νὰ γίνῃ ἐξάφρηση. Γιατὶ εἶναι τὸ πιὸ χαρακτηριστικόν. Εἰς τὸ Ν.Δ. 1347 τῆς 10-2-73 ἀνώτατος ἄρχων στὰ Πανεπιστήμια, ἐκεῖνος καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν τῶν φοιτητῶν, δὲν εἶναι πιὸ ὁ Πρύτανης, ἡ Σύγκλητος, οἱ Καθηγητὰς, οὐδὲν ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Εἶναι ὁ καταδότης. Στὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἀνελέγχτικὴν πληροφορίαν του στηρίζεται ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Ἀμύνης γιὰ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του γιὰ τὴν ἐπιστράτευση, γιὰ τὴν κατάδεικν ὀργάνωσίν τοῦ φοιτητῆ σὲ πνευματικὸ θάνατον. Ἀπόδειξη ἡ ἐπιστράτευση τῶν 90 καὶ πλέον φοιτητῶν τῆς τελευταίας αὐτῆς μέρας. Ἀλλὰ ὁ καταδότης εἶναι γίνεσι ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων καὶ γιὰ τὴν τῶν Καθηγητῶν. Παράδειγμα ἡ περίπτωση τοῦ κ. Ν. Ἀθανασοῦ, Καθηγητῆ τοῦ Ε.Μ.Π., καὶ τέθηκε σὲ διαθεσιμότητα, ῥῆσει ἀλλῶν καταγγελιῶν, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν δεκτοὶ χωρὶς καμμία διερεύνησιν.

Ἔτσι, γιὰ πρώτη φορὰ, στὴν ἱστορίαν τοῦ ἀσκλητητισμοῦ ὁ καταδότης ἀναγνωρίζεται ἐκδοχὴν σὲν ἕνα ὄργανον τῆς ἀνώτατης Ἑκπαιδευτικῆς.

Ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πρωτόκοπτης καινοτομίας, ὅπως καὶ γιὰ τὰ ἄλλα μέτρα ἀσφυκτικῆς καταπίεσεως, ἔχουν ἐξεγερθεῖ οἱ Ἑλληνικοὶ φοιτητὰς.

Ὁ ἀγῶνας τους, ὅπως βλέπετε, εἶναι ἀγῶνας γιὰ τὴν πιὸ βασικὴν ἀξίαν τοῦ πολιτισμοῦ μας, τὰ προβλήματα καὶ συνταράσσουσι τοὺς φοιτητὰς τῶν ἐλευθέρων χωρῶν ἀνήκουν προφανῶς σὲ ἄλλη κατηγορίαν. Καὶ οἱ διεκδικήσεις τους ἀποτελοῦν ἀδιανόητην σήμερον πολυτέλειαν γιὰ τοὺς Ἑλληνας συναδέλφους τους.

ΕΡΩΤ.: Ὁ Πρωθυπουργὸς κατηγοροῦσι τοὺς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκπροσώπους ὅτι βρίσκονται πίσω ἀπὸ τὴν φοιτητικὴν ἀκρότησιν. Εἶναι πράγματα αὐτοὶ τῆμα ἐνός γενικώτερου "προγραμματισμένου" κινήματος;

ΑΠΑΝΤ.: Τὸ φοιτητικὸν κίνημα ἐσπῆρσε αὐθόρμητα ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς φοιτητικῆς νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Δὲν διεξάγεται οὐτε σὲ ὑποκινητῆς, οὐτε σὲ καθοδηγητῆς. Ἰσχυρισμοὶ γιὰ τὸ ἀντίθετον εἶναι ἀνακριβεῖς καὶ στεροφῶνται σοβαρότητος.

Δὲν εἶναι, πράγματι, σοβαρὴ ἡ ἀποπειρὰ νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἐξέγερ-

ση των φοιτητών της Νομικής σ' ένα βασιλόφρονα και πωσσερις κομμουνιστές φοιτητές-ταραξίες. Αυτή η "βασιλοκομμουνιστική" συμμαχία είναι κινδύνου-στη και σε σύλληψη.

'Αλλά αναφέρθηκε σαν ύποκινητής και καθοδηγητής του φοιτητικού κινήματος και ο πολιτικός κόσμος.... Ήν είχε να προσάξει κανείς κάτι έναντιον του πολιτικού κόσμου θα ήταν πως καθυστέρησε πάρα πολύ να εκδηλώσει τη συμπάθειά του προς τους αγνωρίζομενους φοιτητές. Είχερι πριν από 35 μέρες άκομμη, έκτος από μια δήλωσι συμπάσεως του κ. Π. Κανελλόπουλου πρό μηνών και μια δική μου στις άρχες του Φεβρουαρίου, ο πολιτικός κόσμος απέφυγε να εκδηλωθεί, για να μη δώσει εύκολο πρόσχημα σ' όσους ήθε-λαν να διαβάσουν τό φοιτητικό κίνημα. Είδο τις τελευταίες βδομάδες, όταν οι φοιτητικές εκδηλώσεις και τά μέτρα βίας έναντιον τους συνεκλόνη-σαν τό πανελλήνιο, τότε και μόνο οι "Έλληνες πολιτικοί αισθάνθησαν έπιτακτική την ανάγκη να λήσουν την είσή τους.

'Αλλά πέρα απ' αυτό, η κατηγορία κατά του πολιτικού κόσμου (ότι είναι υπέτιτος της φοιτητικής εξέγερσεως) άποτελει κραυγαλέα αντί-φαση σ' όσα μέχρι σήμερα ύποστήριξε τό καθεστώς. Είχερι χθές πράγματι ο πολιτικός κόσμος, κατά τό καθεστώς, ήταν πεθαμένος. Είχερι χθές ήταν τελεσθέντα καταδύκασμένους στη συνείδησι του λαού μας, γιατί ήταν φαύλος και διεφθαρμένος. Πως έχει συντελεσθεί σήμερα η έντυπωσιακή αυτή νεκρανάστα-ση; Και πως άπτότα ο πολιτικός κόσμος έγινε ο καθοδηγητής της συνειδήσε-ως της φοιτητικής νεολαίας, -του ύγιεστερου τμήματος του λαού μας; Η αντί-φαση είναι θαλαυτική για τη λογική συνέπεια των στρατοκράτων. 'Αλλά δεν είναι ψυχναυλυτικά ανεξήγητη. Ο πολιτικός κόσμος άποτελει τη ζωντανή έπόμενηση της λαϊκής κυριαρχίας, που κατέλυσαν. Και για αυτό, κάθε φορά που τρέμει τό Έδαφος κάτω από τά πόδια τους, αισθάνονται την ανάγκη να στραφούν έναντιον του. Και να τόν άπειλήσουν ότι θα τόν συντρίβουν! Αύ-τόν τόν... πεθαμένους! Είναι δη' αυτό μια άσυνείδητη εκδήλωσι του άγχους που τους κατέχει, για την άκατάλυτη δύναμη της λαϊκής κυριαρχίας, που όπω καταλαβαίνουν ήδη-μπορεί να φριμώσει προσωρινά, ούδέποτε όμως να συντριβεί όριστικά.

ΕΡΩΤ.: Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της κυβερνήσεως, η Έλλάς άπολαμ-βάνει μια ένεν προηγούμενου εύημερία.

ΑΠΑΝΤ.: Την ποιότητα της εύημερίας που κερνάν οι Έλληνες, την ξέρουν καλύτερα από κάθε άλλον οι Ένοιοι. Η γνώση, τους πάντας είναι πολύ διαφο-ρετική, από την εικόνα που δίδουν οι έπίσημοι αριθμοί.

'Οπωσδήποτε τό περίφημο "οικονομικό θαύμα" των τελευταίων έξη έτών στηρίχθηκε σ' δύο βάσεις: Πρώτη, στον υπερδανεισμό από τό έξωτερικό μέσα σ' έξη χρόνια οι ύποχρεώσεις μας προς τις ξένες χώρες έχουν περίπου τριπλασιασθή. Είναι ένα φαινόμενο που δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία των Εύρωπαϊκών λαών. Δεύτερο, στη συστηματική προσφυγή στην πληθωριστική πολιτική. Μέσα σ' έξη χρόνια, πράγματι, η ρευστότητα της οικονομίας αύ-ξήθηκε τρεις φορές. Κοιράια συνέπεια και των δύο αυτών εξελίξεων ήταν η αύξηση των τιμών, την όποιαν δεν μπορούν πιά να άποκρύβουν ούτε οι έπίση-μοι τιμάρημοι. Και φυσικά η αύξηση αυτή θα ένταθεί σ' άμεσα μέλλον, ύ-στερα από τη δεύτερη ύποτίμηση του δολλαρίου, που άναγκάσθηκε να άκολουθή-σει η άραχμή, η όποια καρ' όσα αυτά θα παραμείνει πάντοτε.... τό σταθερώτε-ρο νόμισμα στον κόσμο! Η έντονη αύξηση των τιμών προκάλεσε ήδη την εκόπη

λη δυσφορία, που θα επιταχθεί ακόμα περισσότερο, όσο περισσότερο θα φαίνεται
εται η αγοραστική δύναμη των εισοδημάτων των μεσοσυντηρητών. Περιττόν να
λήσουμε, στο σημείο αυτό, για τον Έλληνα άγροτο, που έχει κληθεί να σημά
σει το βάρος της συγκατάθεσης των τιμαρξόμων με την καθήλωση των τιμών τ
δικών του προϊόντων. Ή θέση του είναι, χωρίς περιστροφές, άπελιτιστική.

Για το μέλλον της χώρας, έξ έλλου, ό υπερσυναισμός αποτελεί ήδη
άγχος. Πώς θα άποκληρωθούν τά άισεκατομμύρια, που πήραμε από τό έξωτερικό
όταν ένα μεγάλο μέρος τους χρησιμοποιήθηκε για καθαρά καταναλωτικές άνάφ
κες;

"Ετσι, τόσο για τό άμεσο, όσο και για τό άπώτερο μέλλον της έλ
ληνικής οίκονομίας οι προοπτικές έπαισαν να είναι άίσιδόςες.... Καί στον
οίκονομικό τομέα, έπομένως, ό μήνας του μέλιτος έχει περάσει άνεπιστρετι
για τό καθεστώς.

ΕΡΩΤ.: Ή έλληνική όρθόδοξη Έκκλησία έδωσε όλη της τήν ύποστήριξη τό
καθεστώς. Έχει τούτο ζωτική σημασία ή όχι;

ΑΠΑΝΤ.: Πράγματι ή Έκκλησία της Ελλάδός από τον Άρχιεπίσκοπον κ. Ίε
ράνυμον, όπηρεε από τους σοβαρότερους στελοβότες του καθεστώς. Η άνά
μαξη, όμως, άνάρρηση του κ. Ίερωνόμου στο όρθό των Άθηνών έχει συγκλον
σει έκ βάθρων τήν Έλληνική Έκκλησία και τήν έφερε σε άνοικτή σύγκρουση
μέ τό οίκουμνικό Πατριαρχείο. Ή διακλή κρίση βρίσκεται σε πλήρη έξαρση
τις μέρες αυτές και οι έθνικοί κίνδυνοι, που συνδέγεται, είναι έξ ύσου π
όηλοι όσο και σοβαροί. Άλλά όέν θα έπικταθώ επί του θέματος. Άρκομαι ν
παρατηρήσω τώς ή κατάσταση αυτή είναι τό τελευταίο πράγμα που θα περιμένε
κανείς από τήν Ελλάδα των Έλλήνων Χριστιανών!..

ΕΡΩΤ.: Πολλές άυτικές κυβερνήσεις έννοούν τό παρόν καθεστώς, γιατί ό
πήρξε πολύ "συνεργάσιμο" σε έξωτερικά θέματα - Κύπρος, ΝΑΤΟ, προσπάθεια
διατηρήσεως καλών σχέσεων με τήν Τουρκία.

ΑΠΑΝΤ.: Ή στάση των άυτικών κυβερνήσεων είναι κάπως περιεργη. Παρουσι
άζει δυό άντιφατικές όψεις.

"Όλες τους όέν παδουν να έκφράζουν τις εύχες τους για τήν άπο
κατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα. Ταυτόχρονα όμως όλες φροντίζουν ν
βελτιώνουν τις σχέσεις τους με τό καθεστώς γ τό να μη βλάδουν τά οίκονομ
κάτους συμφέροντα.... Οι όροι που προσφέρουν, πράγματι, οι καρτούντες στο
ξένο κεφάλαιο, είναι τόσο γενναίο όσοι τώστε καρμιά τους ν ε μη αίσιδνετα
τή δύναμη να τους περιφρονήσει.

Στους έθνωπατικούς όμως Όργανισμούς ή στάση τους είναι έντελώς
διαφορετική. Ή αίτιας της ή Ελλάδα των Συνταγματαρχών ύποχρέώθηκε ν άπο
χωρησ όπό τό Συμβούλιο της Εύρώπης. Στην Ε.Ο.Κ. έγινε κάγμα της Συμφωνί
ας συνδέσεως, με άποτέλεσμα τερσίστες θημίες για τό παρόν και τό μέλλον
της Έλληνικής οίκονομίας. Άλλά και στο ΝΑΤΟ ή κατάσταση όέν είναι πολύ
καλύτερη. Έκετ βέβαια όέν είχαμε λήθ, μέτρων έναντίον της μη δημοκρατικής
Έλλάδός, όπως ζητήθηκε επανειλημμένα, χάρις στην έπίμονη παρέμβασι της
κυβερνήσεως των Η.Π.Α... Άλλά ή κατηγορηματική άντίθεση άρκετών δυτικοευρ
παϊκών κυβερνήσεων στο σημερινό καθεστώς όέν είναι χωρίς σοβαρές συνέπειες
για τή χώρα μας. Οι άποφάσεις στο ΝΑΤΟ, όπως είναι γνωστό, λαμβάνονται με
παμόφρα. Καί παμόφρα - με τις σημερινές συνθήκες- είναι άδύνατον να έπι
τευχθεί σε περίπτωση άνάγκης της Ελλάδός.

ΕΡΩΤ.: Κύριε Ύπουργέ, τό καθεστώς βρίσκεται στην έξουσία επί έξη περι

που χρόνια. Δεν είναι απόδειξη αυτό δυνάμεις και σταθερότητας; Ποῦ ἀποδίδει ταιρῆν μακριὰ ἀπὲς περιόδο "ἡσυχίας", ὅπως ἰσχυρίζεται τὸ καθεστῶς;

ΑΠΑΝΤ.: Βέβαια γιὰ ἔξη χρόνια τὸ καθεστῶς ἦταν ἀκλόνητο. Ἔχει τὸν ἀποκλειστικὸ ἔλεγχος τῆς ὀλίγης δυνάμεις στὸ ἑσωτερικόν. Καί τὴν ἀποφασιστικὴ συμπάρσταση τῶν Η.Π.Α. στὸ ἔξωτερικόν. Πολύ σοφά, ἐπομένως, ὁ Ἕλληνας λαὸς, μὴ θέλοντας νὰ αἰματοκυλῆσει τὴ χώρα του σὲ μιὰ μάταιη προσπάθεια ἐπανακτίσεως τῆς ἐλευθερίας του, ἔκρυψε τὴν ἀγανάκτησίν του πῶς ἀπὸ μιὰ προσκοπιῆς τῆ "ἀπάθειας", ποῦ τὸ καθεστῶς θέλησε νὰ ἐμμηγεύσει ὡς ἀνοχή ἢ ἀποδοχὴ τοῦ καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν μειώνει ἀντίθετα ὑπογραμμίζει- τὸ ἠθικὸ μεγαλεῖα ὅσων προτίμησαν νὰ ἐκδηλώσουν ὀμνία καὶ θαρραλέα τὴν ἀντίθεσίν τους.

Σήμερα ὅμως οἱ συνθήκες ἔχουν ἀλλάξει ριζικά. Τὸ καθεστῶς δὲν εἶναι πιά ὑπόσχεση. Ἔχει ἱστορία. Καί πᾶν σ'αὐτὴν κρύβεται. Γενικὴ εἶναι ἡ διαπίστωση ὅτι ἀπέτυχε νὰ ὀσῶν ἰκανοποιητικὰ λύσεις στὰ μεγάλα ἐθνικὰ προβλήματα. Ἐδῶσα ἤδη μερικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀποτυχία του στὸν ἐκπαιδευτικόν, τὸν ἔγκλησιατικόν, τὸν οἰκονομικόν καὶ τὸν τομῆα τῆς ἑξωτερικῆς πολιτικῆς. Δὲν χρειάζεται νὰ ἐπισημασθῶ περιουδότερον. Ὁδῶν ὅμως ἀσυγχώρητη παράκληση νὰ μὴ ἀναρροθῶ σ' ἕνα στοιχεῖόν, ἐξαιρετικὰ χαρακτηριστικόν γιὰ τὴν ὄψιν τοῦ καθεστῶτος. Προχρῆς ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχικοὺς ἠγέτας τοῦ πραξικοπήματος, ποῦ διαφώνησε ἀρδύτερα μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ἀποχώρησε, πῆγε ὀμνία καὶ διατόπισε σαφεῖς ὑπαινιγμοὺς γιὰ διαφθορά καὶ οἰκονομικὰ σκάνδαλα. Κανένας ἀπὸ τοὺς καληροὺς συναεταίρους του δὲν τόλμησε νὰ τὸν διαφθερῶ ἢ νὰ στραφῆ ἕναν τῶν του...

Στὸ διεθνὴ τομῆα, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, τὸ καθεστῶς δὲν μπορεῖ πιά νὰ ὑπολογίζει στὴν ἀδιατάκτικη Ἀμερικανικὴ ὑποστήριξη. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου τοῦ Βιετνάμ, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μεγάλων δυνάμεων δὲ συγκεντρωθεῖ στὴ διαμόρφωση μιᾶς νέας διεθνούς τάξεως στὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο. Στὸ πρόβλημα αὐτὸ ἡ δικτατορία στὴν Ἑλλάδα τίποτα τὸ θετικὸ δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρει στὴν κυβέρνησιν τῶν Η.Π.Α.. Ἀντίθετα μάλιστα ζημιώνει σοβαρὰ τὸ κύρος τῆς, ὡς δυνάμεις ποῦ ἡγεῖται τοῦ ἐλεύθερου κόσμου. Γι' αὐτὸ ἡ Ἀμερικανικὴ ὑποστήριξη στὸ καθεστῶς ἀπὸ τώρα κί' ἔμπροσς δὲν μπορεῖ νὰ ἐκδηλώνεται μὲ τὸν ἴδιον ἀδύνατον τρόπο.

Ἔτσι, καί τὰ δύο βάρη τοῦ καθεστῶτος ἔχουν διαβρωθεῖ σοβαρὰ. Ὁ λαὸς τῆχει ἤδη συνειδητοποιήσει καὶ ἀρχίζει νὰ γυρνῆ ἀπὸ τὴν "ἀπάθειά" του. Ἀποδίδει οἱ ἐκδηλώσεις τῶν ἀσφαλισμένων χρέε, τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν κητροπολιτῶν σήμερα κ.ο.κ..

Ἐπροσὰ τὸν κίνδυνο τῶν λαϊκῶν ἐξεγέρσεων τὸ καθεστῶς δὲν ἔχει ποῦ ἄλλοῦ νὰ προσφύγει ἀπὸ τὴν ἀρ.β.β.α καὶ τὴν ἀπροσημάτιστη αὐθαίρεσά. Ἀπὸ ἀκριβῶς κάνει τίς μέρες αὐτῆς μὲ πῶς φοιτητῆς, τὸν τόπο κ.λ.π., χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιτυγχάνει τίποτα τὸ ἀποφασιστικὸ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς λαϊκῆς δυσφορίας. Κατῶρθωσε, ἀντίθετα, νὰ ἐπιτύχει ἕνα πρόγμα: Νὰ γκρεμίσαι κατὰ τρόπον οἰκτρο τὴν μετώπην τῆς φιλελευθεροποιήσεως, ποῦ μὲ τόσο κόπο προσπῆθησε νὰ κτίσει τὰ τελευταῖα χρόνια.

ΕΡΩΤ.: Πῶς βλέπετε τὴν Ἑλλάδα στὸ 1980;

ΑΠΑΝΤ.: Στὸ 1984 ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ ἔχει δλοκληρώσει- σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχικὴ συμφωνία συνδέσεως- ὀλη τὴν προετοιμασία γιὰ τὴν ἀκλόνητη ἔνταξίν τῆς στὴν Ε.Ο.Κ. Ἡ σχετικὴ διαδικασία ὅμως σταμάτησε ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1967. Καί ὁ χρόνος ποῦ χῶθηκε δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ ἀνακληρωθεῖ.

Στὸ 1980 ἡ Εὐρώπην τῶν Ἐθνῶν δὲ μετατραπεί ἀπὸ οἰκονομικὴ σὲ πολιτικὴ Ἐνωσιν. Ἡ Ἑλλάδα, ἀν δὲν ἐπιστρέφει στὴ δημοκρατία δὲν ἔχει καμμὶ ἐλπίδα νὰ γίνῃ ποτὲ μέλος τῆς.

Στις 1973-74, όπως πολύ καλά αντιλαμβάνεται και ο άρχηγός του στρατιωτικού καθεστώτος, θα διαμορφωθεί ή νέα διεθνής τάξη στο χώρο της Ευρώπης και της Ανατολικής Μεσογείου. Εάν ή νέα αυτή τάξη βρή την Ελλάδα στη σημερινή της κατάσταση ή χώρα μας θα παραμείνει ο απόβλητος της δημοκρατικής Ευρώπης για χρόνο απροσδιόριστο. Και με ελεύθερες φυσικά συν-
πειες για την ένδειξη μας έκδοταση.

Γι' αυτό επιβάλλεται έπιτακτικά ή άποκατάσταση της δημοκρατίας πριν διαμορφωθεί όριστικά ή νέα διεθνής τάξις στην Ευρώπη και την Ανατολική Μεσόγειο. Και για ν' αφήσουμε τις περιστροφές: Η δικτατορία πρέπει να παραχωρησει τη θέση της στη δημοκρατία άμέσως, εντός του 1973.

Αυτή είναι ή έπιταγή των καιρών, που πρέπει και μπορεί να πραγματοποιηθεί, αν ο ελληνικός λαός τό θελήσει..... Αυτή την ιστορική ανάγκη σε τελική ανάλυση, διερμηνεύει με τον άγωνα της και ή σπουδαία νεολαία της Ελλάδος - ή έλαλίδα του "έθνους".

Υστερα από τη μαρτυρημένη των έξη τελευταίων χρόνων είναι πολλά τα όεσγματα της καλοκαιρίας, που μής έρχεται. Από παντού έρχισε να μυρίζει ή Άνοιξη..... ή Άνοιξη της δημοκρατίας!.

που χρόνια. Δεν είναι απόδειξη από συνάμειω και σταθερότητας; Ηού απόδειξη
ταίτη μακριά από παρθεό "θουχίας" όπως Ιοχορδίστα το καθεστώς;

ΑΠΑΝΤ.: Ηβραία γιά έξη χρόνια το καθεστώς ήταν άμλοθητο. Έίχε τον άπο-
κλειστικό έλεγχο της ειλικής συνάμειω στο έσωτερικό. Καί την άποφασιστική
συμπαρδσταση των Η.Η.Α. στο έσωτερικό. Ποιά σοιά, έπομένως, ό έλληνας κα-
ός μή έδουνας να αματοκοήσει τη χώρα του σε μία μέση προοδέσει έλευ-
κίσεως της έλευθερίας του, έκρινε την άγανάκτηση του πλώ από μία προοο-
ητή "έπιδεση", καί το καθεστώς έλησε να έρρησθεί σών άνοχη ή άποοχη
καί το γεγονός από δεν μειώνει άντίετα άνοχη, μέλει- το ήτοι μέγιστο
δουνο προτίμηου να έπληρώσου όμηοισα καί άρραλλη την άντίεση τους.

Σήμερα όμως οι συνθήκες έχου άλλοίωι μέλει. Το καθεστώς δεν
είναι πιά έπιδεση. Έχει Ιστορία. Καί κών σ'αυτή κίνεταί. Γενική είναι
ή διακίωση ότι άπύχη να άσορ Ικονομική έλευσε στο μέγιστο έυνοια
προβλήμα. Έυνοια ήη μερικά στοιχεία γιά την άποχη του σών έκαίου-
τό, σών έκαίουσε, τον εικονομική καί τον τομέα της έσωτερική πολι-
της. Δεν χρειάσει να έκαίουτο περισσότερο. Έίαν όμως άνοχη έσω-
τη να μή άναερθεί σ'ένα στοιχείο, έκαίριμα χρακτηριστικό γιά την όχη το
καθεστώς. Προχέει ένας από τους άρχινοο ήγέτες καί κραξικοήματος καί
διαφώνος άρδύτερα με τους άλλους καί άποχίσει, γήκη όμηοισα καί διατόμο
σε σαρτε έπαυηκοός γιά διαφωρι καί εικονομική σπένδαλα. Κανένας από
τους καληρο συνταρονο του δεν έδήρη να τον διαφωρι ή να σαρτη ένω
έτον του.

Είς διεσνή τομέα, από την έλλη μεριά, το καθεστώς δεν μπορεί καί
να έπολοχίσει στην έκαίριμα έκαίριμα έκαίριμα. Καί την έχη, το
πολλου το έκαίριμα, το έκαίριμα των μέγιστων συνάμειω σε συμκεντρική
έκαίριμα με, νέος διεσνοθε έλέως στην έδωση καί την άνατολική έκαί-
γέιο. Είς κ'ό μίση από ή εικατορία στην έκαίριμα έκαίριμα, το έκαίριμα δεν με-
εί να προοέσει στην έκαίριμα των Η.Η.Α. να έκαίριμα έκαίριμα, συμ-
καίριμα το κύρος της σών συνάμειω καί ήγέται το έκαίριμα έκαίριμα. Γι'αυτό
ή έκαίριμα έκαίριμα στο καθεστώς από τάρη καί έκαίριμα δεν μπορεί να έ-
έκαίριμα να τον έκαίριμα έκαίριμα έκαίριμα.

Άντα καί το δυο μέρα του καθεστώς έχου διαρρηθεί σορία.
"Ο λαός έχη ήη σναίδητο καί άρχίσει να ήγέται από την έκαίριμα
του. Άπόδειξη οι έκαίριμα των έκαίριμα καί των έκαίριμα καί των
έκαίριμα σημερα Η.Η.Α.

Εκροσθ σών ήγέτου των λαϊκών έκαίριμα το καθεστώς δεν έχει
καί άλλο να προοέσει από την έκαίριμα καί την άποχίριμα έκαίριμα.
Από έκαίριμα καίριμα τις μέρες από με τους έκαίριμα, τον έκαίριμα Η.Η.Α. καί
έκαίριμα να έκαίριμα έκαίριμα το άποφασιστικό γιά την άνατολική
έκαίριμα. Καίριμα, άντίετα, να έκαίριμα ένα έκαίριμα ή έκαίριμα καί
έκαίριμα έκαίριμα την μεση της μελετωροκοήσεως, καί με τώσο καίριμα προο-
έκαίριμα να καίριμα τα έκαίριμα χρόνια.

ΕΡΩΤ.: Πώς βλέπετε την έκαίριμα στο 1980;

ΑΠΑΝΤ.: Είς 1984 ή έκαίριμα πρέπει να έχει έκαίριμα- σφωρη με την έ-
καίριμα σφωρη συνδέσεως- έχη την προτιμωσι γιά την έκαίριμα έκαίριμα της
στην Η.Ο.Κ. Η έκαίριμα έκαίριμα έκαίριμα σταμμένη από τον άνατολικό το 1967
καί ό χρόνος καίριμα δεν είναι εικόλο να άνατολική.

Είς 1980 ή έκαίριμα των έκαίριμα να μετακρησι από εικονομική να
έκαίριμα έκαίριμα. Η έκαίριμα, αν δεν έκαίριμα στη δημοκρατία δεν έχει καίριμα
έκαίριμα να ήκαίριμα καίριμα μέλος της.

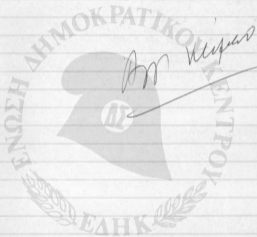
Στις 1973-74, όπως πολύ καλά αντιλαμβάνεται και ο αρχηγός του στρατιωτικού καθεστώτος, θα διαμορφωθεί ή νέα διεθνής τάξη στο χώρο της Εύρασης και της Ανατολικής Μεσογείου. Αν ή νέα αυτή τάξη βρή την Ελλάδα στη σημερινή της κατάσταση ή χώρα μας θα παραμείνει ο διαδραστής της δημοκρατικής Εύρασης για χρόνο άπροσδιόριστο. Και με άλλωστε φυσικά συν-παιός για την Ευρασιακή μας ύδαταση.

Ει' αὐτός επιβάλλεται επιτακτικά ή ἀποκατάσταση της δημοκρατίας προ-διαμορφωθεί ήριστικά ή νέα διεθνής τάξη στην Εύραση και την Ανατο-λική Μεσόγειο, και για ν' ἀφουσιώσει τις περιστάσεις ή δικτατορία πρέπει νὰ παραχωρήσει τή θέσι της στη δημοκρατία ήρωας, έντα τοῦ 1973.

Αὐτή είναι ή επιταγή των καιρών, που πρέπει και μπορεί νὰ προ-ματοποιηθεί αν ή Ελλάδα μας λάβει τὸ μέλλουσι..... Αὐτή τήν ιστορική ἀνδρα-γία τελική ἀνάλυση, φερόμεναί με τὸν ἄγωνα της και ή σπουδαίου ντολαί-της Ελλάδος - ή Ελλάδα τοῦ "τόνους"

Υποταρο ἀπὸ τή "κατακείμενὸν τὸν 19, τελευταίων χρόνων εἶναι τοῦ-μὲ νὰ δαίματ' της ἀλλοπαγνίτι, που μετ' ἀρχίσει. "αὐτὸ παντοῦ ἀρχισὲ νὰ μυσταί ή "ανοίξ'..... ή ἀντίση της δημοκρατίας.

INTERVIEW OF THE FORMER MINISTER Mr. J. G. ZIGHDIS

TO Mr. E. WILLIAMS, DIRECTOR OF THE B.B.C. GREEK PROGRAMME, on the 5.3.73.
Broadcasted from the B.B.C. on the 3.3.73.

Question: The latest students' disturbances had a very wide echo. Is this

disturbance a new phase of the resistance or is it simply symptoms of the annoyance which is a common feature among the western students

Answer: The students' demonstrations are due to their decision not to tolerate the nazification of the Greek Universities. The measures taken by the military régime in order to enslave the highest Educational Institutions, the Professors and the Students are well known. Therefore, it is not necessary to enumerate them. On one point, though, we must make an exception because it is the most characteristic one. By the Decree-Law 134, of 10. 2.73, the sovereign in the Universities, the person deciding the student's fate, is no longer the Rector, the Senate or the Professors, not even the Ministry of Education, but the informer. On the latter's evidence and unverified information, the Minister of National Defense is basing his decision for the mobilization of the students, i.e. his condemnation to a spiritual death. The proof is the mobilization of over 90 students, during these last days. But the informer has become the decisive factor regarding the fate of the Professors as well. The case of Mr. N. Athanasiadis, Professor of the Technical University is an example; he was declared in retirement on the basis of simple denunciations which were accepted without any inquiry as to their truth.

Thus, for the first time in the history of a totalitarian regime, the informer is officially considered as the mighty agent of the highest Educational System.

This unheard of innovation and the other measures of suffocating oppression, are the reasons which induced the students to revolt. As you can see, their struggle is a fight for the most vital merits of civilization. The problems the students of the free countries have to deal with belong obviously to another category. And their claims constitute unheard of luxury to to-day's Greek students.

Question: The Prime Minister accused the former parliamentary representatives of being behind the Students' manifestations. Are these, really, part of a more general "programmed" movement?

Answer: The students' revolt jumped spontaneously from the soul of Greece's academic youth. It is not due to promoters nor instigators. To insist on this is inaccurate and to purpose.

In fact, the attempt to attribute the Law students' uprising to a royalist and four communist students-disturbers is not to be taken seriously. This "royalist-communist" alliance is of bad taste, even as a concept. It has even been mentioned that the political world has investigated and promoted the students' movement, ... if one has to accuse the political world of something it is for the enormous delay in expressing its sympathy to the fighting students. With the exception of a declaration of sympathy from Mr. P. Canellopoulos, a few months ago, and another from myself early in February, nothing was done on behalf of the political world in order to avoid any slander against the students' movement. Only the last weeks, when the students' manifestations and the violence against them shook the whole Greek nation, only then the Greek political world felt the imperative necessity of stopping being silent.

Further more, the accusation against the political world that they are

+ until yesterday,

responsible for the students' revolt is an ostensible contradiction to all that the regime has avowed until now. In fact, according to the regime's affirmation, the political world was ~~too~~ irrevocably and definitely condemned in the hearts of the Greek people as worthless and corrupt. Consequently, what brought about to-days sensational resurrection and how, suddenly, the political world became the leader of the students' soul - the soundest part of our people? The contradiction is crushing to the logical consistency of the present power-holders. But it is psychoanalytically consistent. The political world is the living reminder of the people's sovereignty, which the present regime abolished. Therefore whenever the earth shakes under their feet, they feel the necessity to turn against this political world and threaten to crash it, to crash something already dead. All this is an unconscious expression of the anxiety which oppresses them against the unbreakable force of the people's sovereignty which, as they have already realised, can be temporarily silenced but never irrevocably crushed.

Question : According to the Government's affirmation Greece enjoys an unprecedented prosperity.

Answer : The quality of the prosperity the Greeks enjoy is well known to them. Their knowledge is, however, quite different from the picture given by the official figures. Nevertheless, the famous "economic miracle" achieved in the course of the six last years was based on two factors : First, the unlimited borrowing from abroad. In the course of these six years, our obligations towards the foreign countries have practically tripled. This is an unprecedented phenomenon in the history of the European Countries. Second, the systematic recourse to a plethoric policy. In fact, during these years, the fluidity of the economy went three times up. The fatal result of both these developments was the cost increase, in which the official cost rates can no longer hide. And, naturally, this increase will swell in the near future, following the depreciation of the dollar, which the drachma had to follow, the drachma which, nevertheless, will always remain ... the stablest currency in the world. The great increase in prices has already provoked discontent which will grow even more, the more the purchase value of the wage-earners' income is falsified. It is useless to mention, at this point the Greek farmer who has been called to carry the weight for keeping down the cost rate by nailing down the price of his own products. His situation is desperate, to say the least.

On the other hand the unlimited borrowing constitutes already an anxiety for the Country's future. How will be repaid the billions borrowed from abroad when their main part was openly used for consumption needs?

Thus, the provisions on Greek economy, for the near future as well as in the long run, are not any longer optimistic, ... Therefore, the honeymoon of the economic sector has gone without return for the regime.

Question : The Greek Orthodox Church has given all its support to the regime. Has this any vital meaning or not?

Answer : In fact, the Church of Greece under Archbishop Ieronymos has been among the main pillars of the regime. The irregular, though, ascent of Mr. Ieronymos on the throne of Athens has shaken from its foundation the Greek Church and brought it to an open conflict with the Oecumenical Patriarch. The double crisis is now in full swing and the eventual dangers are as evident as serious. But I am not going to enlarge on the subject. It is enough to observe that this situation is not that one

would expect from the "Greece of the Christian Greeks",,

Question : Many Western Governments are in favour of the actual regime, which is very "cooperative" in exterior subjects - Cyprus, NATO, endeavor to keep good relations with Turkey.

Answer : The attitude of the Western Governments is somehow odd. It presents two discrepancies.

All these Governments keep wishing for the return of democracy in Greece. Simultaneously, however, they all try to ameliorate their relations with the regime in order to avoid damaging their own financial interests. In fact, the conditions offered are so generous that not one of them has the courage to disdain them.

The attitude, though, of the European Organisms is completely deferred. Owing to that the Greece of the Colonels had to retire from the European Council. The agreement to join the EECM was frozen, resulting in stupendous damages for the present and the future Greek Economy. The situation with the NATO is not also much more happier. Certainly they did not take any measures against the non-democratic Greece, as this was repeatedly asked, owing to the persistent intervention of the Government. However, the manifest opposition of a few Western European Governments to the actual regime is not without serious after-effects for our Country. As it is well known the decisions at the NATO are taken unanimously. And unanimity - under the present conditions - is impossible to achieve for Greece in case of need.

Question : Mr. Minister, the regime is in power now for about six years. Is this not a proof of power and stability? To what do you attribute this long period of "quietness" asserted by the regime?

Answer : Certainly the regime has been steadfast for the past six years. It had the absolute control of the internal material power and, besides, the decisive assistance of the U.S.A. Therefore, very cleverly, the ~~XXXXXX~~ people of Greece, not wanting to engage the country in bloodshed in a futile attempt of regaining its freedoms, concealed resentment behind a feigned "apathy" which the regime chose to interpret as tolerance or acceptance. And this fact does not reduce - on the contrary supports - the moral grateness of those who preferred to declare publicly and bravely their opposition.

However, to-day's conditions have fundamentally changed. The regime is not any longer a promise. It has a history, which is now judged. It is a fact the regime failed in giving satisfactory solutions to the important national problems. I have already given a few facts on the regime's failure on educational, ecclesiastic, economic and foreign policy matters. There is no need to add more. It would, however, be unforgivable not to refer to an especially characteristic fact, concerning the regime's story. The day before yesterday one of the first leaders of the coup d'état, who later on disagreed and retired, made publicly some plain implications on economic scandals and corruption. None of his old associates contradict him or turn against him.

On the other hand, concerning the international ~~XXXX~~ sector, the regime cannot reckon on the imperishable American support. After the war in Vietnam is over, the interest of the Big Powers will concentrate on the formation of a new international order in Europe and the eastern Mediterranean. Nothing positive can be offered by the dictatorship in Greece to the USA Government. On the contrary, it damages seriously its authority as a power which leads the free world. For this reason the American support to the regime cannot any longer be expressed unhesitatingly.

Thus, both foundations of the regime were seriously corroded. The people.

ple are already aware and started getting out of the "apathy". Yesterday's manifestations of the insured and the students' and to-day the bishops' and so on.

To face the danger of the people's rising, the regime has to recourse to cruel force and ugly arbitrariness. This is what happens these days with the students, the press etc., without, though, success. On the contrary they obtained one thing : to demolish in a pitiful way the front of liberalism which they had managed to build with great difficulty these last years.

Question : How, you see Greece in 1980 ?

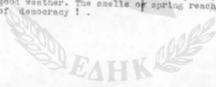
Answer : Greece must complete in 1984 - according to the binding initial Agreement - all the preparation for its inclusion at the EOCM. The relevant proceedings were, however, suspended since April 1967. And it is difficult to recover the lost time. In 1980 the Europe of the Nine will change from an economic to a political Union. If Greece does not return to democracy, there is no hope for our Country to ever become a member of this Union.

As this is well known to the head of the military regime, a new international order will be formed in 1973 - 74 in the areas of Europe and of the Eastern Mediterranean. If this order finds Greece under the present situation, our Country will remain out of the democratic Europe for an undefined period. And with fatal, naturally, results for our national status.

For this reason it is imperative that democracy is reinstated in Greece before the new international order in Europe and Eastern Mediterranean is definitely formed. And to go straight to the point : dictatorship should give the way to democracy at once, within 1973.

This is the order of the times, which must and can be attained if the Greek people want it... This historical need show with their struggle, the students of Greece - the hope of the Nation !

After the heavy winter of the last six years, many are the proofs of the coming good weather. The smells of spring reach from everywhere... The Spring of democracy ! .

INTERVIEW OF THE FORMER MINISTER Mr. J. G. ZIGHEDIS

TO Mr. E. WILLIAMS, DIRECTOR OF THE B.B.C. GREEK PROGRAMME, on the 5.3.73.

Broadcasted from the B.B.C. on the 3.3.73.

Question: The latest students' disturbances had a very wide echo. Is this

disturbance a new phase of the resistance or is it simply symptoms of the annoyance which is a common feature among the western students?

Answer: The students' demonstrations are due to their decision not to tolerate the nazification of the Greek Universities. The measures taken by the military regime in order to enslave the highest Educational Institutions, the Professors and the Students are well known. Therefore, it is not necessary to enumerate them. On one point, though, we must make an exception because it is the most characteristic one. By the Decree-Law 134, of 10. 2.73, the sovereign in the Universities, the person deciding the student's fate, is no longer the Rector, the Senate or the Professors, not even the Ministry of Education, but the informer. On the latter's evidence and unverified information, the Minister of National Defense is basing his decision for the mobilisation of the students, i.e. his condemnation to a spiritual death. The proof is the mobilisation of over 20 students, during these last days. But the informer has become the decisive factor regarding the fate of the Professors as well. The case of Mr. N. Athanassiadis, Professor of the Technical University is an example; he was declared in retirement on the basis of simple denunciations which were accepted without any inquiry as to their truth.

Thus, for the first time in the history of a totalitarian regime, the informer is officially considered as the mighty agent of the highest Educational System.

This unheard of innovation and the other measures of suffocating oppression, are the reasons which induced the students to revolt. As you can see, their struggle is a fight for the most vital merits of civilization. The problems the students of the free countries have to deal with belong obviously to another category. And their claims constitute unheard of luxury to to-day's Greek students.

Question: The Prime Minister accused the former parliamentary representatives of being behind the Students' manifestations. Are these, really, part of a more general "programmed" movement?

Answer: The students' revolt jumped spontaneously from the soul of Greece's academic youth. It is not due to promoters nor instigators. To insist on this is inaccurate and to purpose.

In fact, the attempt to attribute the Law students' uprising to a royalist and four communist students-disturbers is not to be taken seriously. This "royalist-communist" alliance is of bad taste, even as a concept. It has even been mentioned that the political world has investigated and promoted the students' movement... if one has to accuse the political world of something it is for the enormous delay in expressing its sympathy to the fighting students. With the exception of a declaration of sympathy from Mr. P. Canellopoulos, a few months ago, and another from myself early in February, nothing was done on behalf of the political world in order to avoid any slander against the students' movement. Only the last weeks, when the students' manifestations and the violence against them shook the whole Greek nation, only then the Greek political world felt the imperative necessity of stopping being silent.

Further more, the accusation against the political world that it

+ until yesterday,

responsible for the students' revolt is an ostensible contradiction to all that the regime has avowed until now. In fact, according to the regime's affirmation, the political world was ~~XXXX~~irrevocably and definitely condemned in the hearts of the Greek people as worthless and corrupt. Consequently, what brought about to-days sensational resurrection? and how, suddenly, the political world became the leader of the students' soul - the soundest part of our people? The contradiction is crushing to the logical consistency of the present power-holders. But it is paradoxically consistent. The political world is the living reminder of the people's sovereignty, which the present regime abolished. Therefore whenever the earth shakes under their feet, they feel the necessity to turn against this political world and threaten to crash it, to crash something already dead. All this is an unconscious expression of the anxiety which oppresses them against the unbreakable force of the people's sovereignty which, as they have already realised, can be temporarily silenced but never irrevocably crushed.

Question : According to the Government's affirmation Greece enjoys an unprecedented prosperity.

Answer : The quality of the prosperity the Greeks enjoy is well known to them. Their knowledge is, however, quite different from the picture given by the official figures. Nevertheless, the famous "economic miracle" achieved in the course of the six last years was based on two factors: First, the unlimited borrowing from abroad. In the course of these six years, our obligations towards the foreign countries have practically tripled. This is an unprecedented phenomenon in the history of the European Countries. Second, the systematic recourse to a pléthoric policy. In fact, during these years, the fluidity of the economy went three times up. The fatal result of both these developments was the cost increase, in which the official cost rates can no longer hide. And, naturally, this increase will swell in the near future, following the depreciation of the dollar, which the drachma had to follow, the drachma which, nevertheless, will always remain ... the stablest currency in the world. The great increase in prices has already provoked discontent which will grow even more, the more the purchase value of the wage-earners' income is falsified. It is useless to mention, at this point the Greek farmer who has been called to carry the weight for keeping down the cost rate by nailing down the price of his own products. His situation is desperate, to say the least.

On the other hand the unlimited borrowing constitutes already an anxiety for the Country's future. How will be repaid the billions borrowed from abroad when their main part was openly used for consumption needs?

Thus, the provisions on Greek economy, for the near future as well as on the long run, are not any longer optimistic... Therefore, the honeymoon of the economic sector has gone without return for the regime.

Question : The Greek Orthodox Church has given all its support to the regime. Has this any vital meaning or not?

Answer : In fact, the Church of Greece under Archbishop Ieronymos has been among the main pillars of the regime. The irregular, though, ascent of Mr. Ieronymos on the throne of Athens has shaken from its foundation the Greek Church and brought it to an open conflict with the Oecumenical Patriarch. The double crisis is now in full swing and the eventual dangers are as evident as serious. But I am not going to enlarge on subject. It is enough to observe that this situation is not that one

would expect from the "Greece of the Christian Greeks",...

Question : Many Western Governments are in favour of the actual regime, which is very "cooperative" in exterior subjects - Cyprus, NATO, endeavor to keep good relations with Turkey.

Answer : The attitude of the Western Governments is somehow odd. It presents two discrepancies.

All these Governments keep wishing for the return of democracy in Greece. Simultaneously, however, they all try to ameliorate their relations with the regime in order to avoid damaging their own financial interests. In fact, the conditions offered are so generous that not one of them has the courage to disclaim them.

The attitude, though, of the European Organisms is completely different. Owing to that the Greece of the Colonels had to retire from the European Council. The agreement to join the EECM was frozen, resulting in stupendous damages for the present and the future Greek Economy. The situation with the NATO is not also much happier. Certainly they did not take any measures against the non-democratic Greece, as this was repeatedly asked, owing to the persistent intervention of the Government. However, the manifest opposition of a few Western European Governments to the actual regime is not without serious after-effects for our Country. As it is well known the decisions at the NATO are taken unanimously. And unanimity - under the present conditions - is impossible to achieve for Greece in case of need.

Question : Mr. Minister, the regime is in power now for about six years. Is this not a proof of power and stability ? To what do you attribute this long period of "quietness" asserted by the regime ?

Answer : Certainly the regime has been steadfast for the past six years. It had the absolute control of the internal material power and, abroad, the decisive assistance of the U.S.A. Therefore, very cleverly, the GREEK people of Greece, not wanting to engage the country in bloodshed in a futile attempt of regaining its freedoms, concealed resentment behind a feigned "apathy" which the regime chose to interpret as tolerance or acceptance. And this fact does not reduce - on the contrary supports - the moral greatness of those who preferred to declare publicly and bravely their opposition.

However, to-day's conditions have fundamentally changed. The regime is not any longer a promise. It has a history, which is now judged. It is a fact the regime failed in giving satisfactory solutions to the important national problems. I have already given a few facts on the regime's failure on educational, ecclesiastic, economic and foreign policy matters. There is no need to add more. It would, however, be unforgivable not to refer to an especially characteristic fact, concerning the regime's story. The day before yesterday one of the first leaders of the coup d'état, who later on despaired and retired, made publicly some plain implications on economic scandals and corruption. None of his old associates contradict him or turn against him.

On the other hand, concerning the international sector, the regime cannot reckon on the imperishable American support. After the war in Vietnam is over, the interest of the Big Powers will concentrate on the formation of a new international order in Europe and the eastern Mediterranean. Nothing positive can be offered by the dictatorship in Greece to the USA Government. On the contrary, it damages seriously its authority as a power which leads the free world. For this reason the American support to the regime cannot any longer be expressed unhesitatingly.

Thus, both foundations of the regime were seriously corroded. The

ple are already aware and started getting out of the "apathy". Yesterday's manifestations of the insured and the students' and to-day the bishops' and so on.

To face the danger of the people's rising, the regime has to recourse to cruel force and ugly arbitrariness. This is what happens these days with the students, the press etc., without, though, success. On the contrary they obtained one thing: to demolish in a pitiful way the front of liberalism which they had managed to build with great difficulty these last years.

Question: How do you see Greece in 1980?

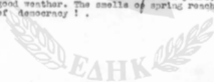
Answer: Greece must complete in 1984 - according to the binding initial Agreement - all the preparation for its inclusion at the EECM. The relevant proceedings were, however, suspended since April 1967. And it is difficult to recover the lost time. In 1980 the Europe of the Nine will change from an economic to a political Union. If Greece does not return to democracy, there is no hope for our Country to ever become a member of this Union.

As this is well known, to the head of the military regime, a new international order will be formed in 1973 - 74 in the areas of Europe and of the Eastern Mediterranean. If this order finds Greece under the present situation, our Country will remain out of the democratic Europe for an undefined period. And with fatal, naturally, results for our national status.

For this reason it is imperative that democracy is reinstated in Greece before the new international order in Europe and Eastern Mediterranean is definitely formed. And to go straight to the point: dictatorship should give the way to democracy at once, within 1973.

This is the order of the times, which must and can be attained if the Greek people want it... This historical need show with their struggle, the students of Greece - the hope of the Nation!

After the heavy winter of the last six years, many are the proofs of the coming good weather. The smells of spring reach from everywhere... The Spring of democracy! .

201 lycabette 7.11-8 am
633 514

1. The recent troubles among the students have caused wide repercussions. Are we seeing the start of a new phase, or are these merely the natural symptoms of dissatisfaction common to most western students.

2. The Prime Minister has charged the former elected Members of Parliament of being behind these demonstrations. Are they, in fact, part of a planned movement.

3. Mr. Minister. This regime has been in power now for almost 6 years. Does not this indicate a strength and stability - how do you account for this long period of "tranquility", as the Government claims?

4. Many western governments favour this regime because it has been very cooperative over foreign issues, as such as Cyprus, NATO & has attempted to maintain good relations with ~~the~~ Turkey.

Face
Press
+ Ann

24

The ^{Greek} Orthodox Church (2)
has given its full support
to the regime. This is a
crucial question or not.

7. How do you see Greece
in 1980?

~~2~~ 3

Greece is, the government claims,
enjoying prosperity as never
before.

